

1. Zpívat chci na věky o Pá-ně mi-lo-sti,
 nést po-ko-le-ním všem zvěst o tvé věr-no-sti.
 Z úst mi to za-zně-lo, má řeč je pravdě věr-ná:
 Na - vě-ky milost tvá je, Pa-ne, u-sta-ve - na.
 V zá-kla-du spo-čí-vá a tr-vá ne-o-chvěj-ně,
 tvá věr-nost ne-zvrat-ná jak ne-be sto-jí pev-ně.

2. „Smlouvu jsem uzavřel se svým vyvoleným, /
 přísahal Milému, je služebníkem mým: / Navěky upevním
 tvé símě vzešlé v lůnu, / též v pokoleních všech dám stálost
 tvému trůnu.“ / Slyš, Pane, nebem zní tvých divů velebení, /
 sbor svatých vyznává tvou věrnost v shromáždění.

3. Lid blahoslavený, jenž jásavý hold zná, / ve světle tváře
 tvé před tebou chodívá! / V tvém jménu celý den plesají
 v hlaholení, / pro spravedlnost tvou jsou vzhůru vyvýšeni. /
 Tys chloubou síly sám, klenotem lidu svému, / v tvé přízni
 daří se národu žehnanému.

4. „Své milosrdenství navěky ochráním / pro Syna milého, je
 vyvoleným mým. / Má smlouva jako hrad, i v podhradí je
 pevná, / v té smlouvě stojím tak, že je až za smrt věrná. / Na
 věky dosadím královské jeho syny, / trůn jeho potrvá i s věky
 nebeskými.

5. Jestli však opustí mou smlouvu synové / a nebudou-li žít
 dle práva králové, / též jestli znesvěti má pravidla a řády /
 a nebudou-li dbát na přikázání pravdy, / já ztrestám prutem
 svým té nepravosti činy / a ranou navštívím zlé nositele viny.

6. Svou ale milost brát od něho nemíním, / má věrnost je
 jak hrad, stálost mu osvědčím; / smlouvu svou zachovám,
 ať není poskvrněna: / Co vyšlo z věrných rtů, je přísaha, ne
 změna. / A co jsem přísahal, to držím ve svatosti. / Svě sliby
 naplním, dnes, zítra, na věčnosti.“